

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Krystian Rezmer

Protokolant st.sekr.sądowy Bożena Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2022 r. w Grudziądzu

sprawy z **powództwa małoletniego K. G. (1) i M. G. dział. przez ojca P. G. (1)**

przeciwko P. G. (2) obecnie F.

o podwyższenie alimentów

1/ Podwyższa od pozwanej P. F. (1) rentę alimentacyjną na rzecz małoletniego K. G. (1) z kwoty 500 zł miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sadu Okręgowego w Toruniu z dnia 23.06.2020 r. w sprawie I C 1775/19 do kwoty po 800 zł miesięcznie (osiemset złotych) płatna do rąk ojca - P. G. (1), do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 25.01.2022 r.

2/ Podwyższa od pozwanej P. F. (1) rentę alimentacyjną na rzecz małoletniego M. G. z kwoty 500 zł miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sadu Okręgowego w Toruniu z dnia 23.06.2020 r. w sprawie I C 1775/19 do kwoty po 700 zł miesięcznie (siedemset złotych) płatna do rąk ojca - P. G. (1), do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 25.01.2022 r.

3/ Oddala powództwo w pozostałej części.

4/ Odstępuje od obciążenia pozwanej kosztami sądowymi za I instancję.

5/ Zasądza od pozwanej na rzecz powoda P. G. (1) kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III RC 35/22

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie K. G. (1) i M. G., działający przez przedstawiciela ustawowego - ojca P. G. (1), reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, wnieśli w dniu 25 stycznia 2022 r. do Sądu Rejonowego w Grudziądzu pozew przeciwko P. F. (1) (uprzednio G.) o podwyższenie alimentów z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 1000 zł miesięcznie na rzecz małoletniego K. G. (1) oraz z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 850 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M. G., łącznie w kwocie 1850 zł miesięcznie, płatne do dnia 10. każdego miesiąca, poczynawszy od dnia wniesienia pozwu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powodów podał, że Sąd Okręgowy w Toruniu w wyroku z dnia 23 czerwca 2020 r. zasądził na rzecz każdego z małoletnich powodów alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie. Podniósł, że od tego czasu istotnie wzrosły koszt utrzymania dzieci i obecne alimenty nie są wystarczające. Wskazał, że zwiększyły się także

możliwości zarobkowe pozwanej, ponieważ obecnie jej miesięczny dochód wynosi ok. 5000 zł netto. W ocenie strony powodowej pozwana powinna w większym zakresie partycypować w wydatkach na dzieci, gdyż to na ojcu spoczywa w przeważającej części obowiązek wychowania małoletnich dzieci.

Pozwana P. F. (1) (poprzednio G.), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości. Ostatecznie na rozprawie w dniu 4 listopada 2022 r. wyraziła zgodę na podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego K. G. (1) do kwoty 750 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego M. G. do kwoty 675 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie zakwestionowała wysokość koniecznych wydatków podanych w pozwie. Wskazała także, że jest zatrudniona w zakładzie fryzjerskim za wynagrodzeniem w wysokości płacy minimalnej, zaś obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim. Zaprzeczyła jakoby dorabiała świadcząc usługi fryzjerskie w domu. Wskazała, że ma na utrzymaniu jeszcze jedno małoletnie dziecko, które pochodzi z jej obecnego nieformalnego związku z P. K..

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni powodowie K. G. (1) ur. (...) i M. G. ur. (...) są dziećmi P. G. (1) i P. F. (1) (poprzednio G.).

Rodzice małoletnich powodów rozwiązali swój związek małżeński przez rozwód, orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 23 czerwca 2020 r., w sprawie o sygn. akt. I C 1775/19. W wyroku rozwodowym Sąd Okręgowy w Toruniu w punkcie 3. ustalił miejsce pobytu małoletnich powodów przy ojcu, zaś w punkcie 4. zobowiązał oboje rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dzieci, i tytułem udziału P. F. (1) w tych kosztach zasądził od niej na rzecz małoletnich K. i M. G. alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, łącznie w kwocie 1000 zł miesięcznie, poczynając od dnia uprawomocnienia się wyroku (tj. od dnia 1 lipca 2020 r.).

/Dowód: - treść odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu sygn. akt I C 1775/19 - k. 102-103 akt./

Małoletni powodowie mieszkają z ojcem P. G. (1) w nieruchomości położonej w G.. Dom ten stanowi własność dziadków ojczystych powodów - C. i K. G. (2), którzy mieszkają obok powodów. Każda z rodzin prowadzi oddzielne gospodarstwo domowe. W nieruchomości są oddzielne liczniki prądu i wody. Domy są natomiast ogrzewane jedynym piecem i ojciec małoletnich ponosi połowę wydatków związanych z zakupem opału w wysokości ok. 2000 zł rocznie. Ponadto ponosi następujące miesięczne koszty utrzymania domu: prąd - ok. 250 zł, woda - gaz butlowy - ok. 40 zł, gospodarowanie odpadami - 35 zł, Internet - 99 zł, TV - 145 zł.

Ojciec małoletnich powodów - P. G. (1) ma 38 lat i prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie obróbki szkła. Jego miesięczny dochód wynosi od 3500 zł do 4500 zł netto. Nie posiada innych małoletnich dzieci na utrzymaniu. Pobiera świadczenia wychowawcze na dwójkę dzieci w łącznej wysokości 1000 zł miesięcznie (tzw. 500+), świadczenie rodzinne w wysokości 120 zł miesięcznie, a także raz w roku świadczenie (...) na zakup wyprawki w łącznej kwocie 600 zł.

P. G. (1) w opiece nad dziećmi pomagają rodzice.

/Fakty bezsporne, a nadto dowód: potwierdzenie wykonania przelewu - k. 24-27 akt, zaświadczenie o wysokości podatku - k. 84-85 akt, zeznania świadka C. G. - k. 87-87v akt, przesłuchanie przedst. ust. powodów P. G. (1) - k. 86-86v, 105 akt./

Małoletni K. G. (1) ma 15 lat (w lutym przyszłego roku skończy 16 lat) i jest uczniem I klasy niepublicznej szkoły średniej - Technikum (...) w G.. Miesięczne czesne za naukę w wynosi 130 zł miesięcznie. Pozwana wyraziła zgodę na umieszczenia syna w prywatnej placówce. Małoletni nie otrzymuje już podręczników ze szkoły i ojciec musiał zakupić dla zestaw podręczników szkolnych, który kosztował około 500 zł. Ponadto chłopiec dojeżdża do szkoły autobusem i ojciec opłaca mu bilet miesięczny, który kosztuje 47 zł. Ojciec na wyżywienie syna przeznaczają około 600 zł miesięcznie, na jego odzież i obuwie średnio około 300 zł miesięcznie, na kosmetyki i środki czystości średnio

około 65 zł miesięcznie, opłaca dziecku abonament telefoniczny w wysokości 42 zł. Ponadto powód otrzymuje od ojca kieszonkowe w wysokości 100 zł miesięcznie.

Małoletni jest dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. Po rozstaniu rodziców pojawiły się u niego zaburzenia łaknienia. Chłopiec na początku tego roku chodził na siłownię, jednak obecnie zrezygnował z tej formy aktywności.

Małoletni M. G. ma 10 lat i jest uczniem IV klasy publicznej szkoły podstawowej. Małoletni jest dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. Wypożycza podręczniki ze szkoły. Ojciec przeznacz na wyżywienie syna około 500 zł miesięcznie, odzież i obuwie średnio około 200 zł miesięcznie, na kosmetyki i środki czystości średnio około 65 zł miesięcznie, opłaca dziecku abonament telefoniczny w wysokości 42 zł. Ponadto chłopiec lubi oglądać filmy w kinie, chodzi tam przynajmniej raz w miesiącu.

Ojciec ponosi również większe jednorazowe wydatki na rzecz dzieci. W zeszłym roku kupił im rower, hulajnogę elektryczną, gitarę.

/Dowód: potwierdzenie dokonania zamówienia w sklepie internetowym - k. 8-17, 20-22 akt, paragony - k. 18, 28-29 akt, potwierdzenie dokonania transakcji bankowej - k. 19, 23 akt, zeznania świadka C. G. - k. 87-87v akt, przesłuchanie przedst. ust. powodów P. G. (1) - k. 86-86v, 105 akt./

Pozwana P. F. (1) (uprzednio G.) ma 35 lat i posiada wykształcenie w zawodzie fryzjerki. Pozostaje w związku konkubenckim z Ł. K.. W dniu 26 maja 2022 r. narodził im się syn - I. K. (1). (...) pozwanej ze swoim rodzeństwem prowadzi działalność gospodarczą - piekarnię i cukiernię. Jego średni miesięczny dochód wynosi 10 000 zł netto.

Pozwana od 27 marca 2017 r. jest zatrudniona w zakładzie fryzjerskim za wynagrodzeniem w wysokości płacy minimalnej. W związku z narodzinami dziecka od 26 maja 2022 r. przebywa na urlopie macierzyńskim i pobiera zasiłek wypłacany przez ZUS w wysokości 1800 zł netto miesięcznie. W okresie ciąży chorowała na toksoplazmozę i w związku z czym małoletni I. wymaga wzmożonej opieki lekarskiej.

Pozwana mieszka z konkubentem w domu jednorodzinnym o pow. około 250 m². Nieruchomość ta stanowi własność Ł. K. i to on ponosi wszystkie wydatki związane z jej utrzymaniem. Ponadto partner pozwanej ponosi wszystkie konieczne wydatki związane z utrzymaniem na małoletniego I. K. (2), a także większą część kosztów utrzymania pozwanej. Rodzina w zeszłym roku poleciała na wczasy do Meksyku.

Pozwana jest właścicielem samochodu osobowego marki A. R. o wartości około 2000 zł.

Pozwana utrzymuje kontakt z synami. Małoletni M. chętniej spotyka się z mamą. Natomiast małoletni K. nie zawsze chce jechać na kontakty. Przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu pod sygn. akt III Nsm 343/22 toczy się postępowanie z wniosku zarówno pozwanej, jak i ojca małoletnich powodów o zmianę kontaktów.

/Dowód: akta sprawy I. N. 343/22, treść kopii karty przebiegu ciąży - k. 36 akt, paragony - k. 37 akt, wyciąg z konta bankowego - k. 38-46 akt, zaświadczenie o zatrudnieniu - k. 47, 84 akt, PIT 11 - k. 48-50, 98-101 akt, zeznania świadka Ł. K. - k. 104-104v akt, przesłuchanie pozwanej P. F. (1) - k. 86v-87 akt, 105-105v akt./

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o fakty bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz aktach sprawy I. N. 343/22, zeznania świadków C. G. i Ł. K., a także przesłuchanie stron - P. G. (1) i P. F. (2).

Wymienione dowody we wzajemnym zestawieniu potwierdzają się i uzupełniają tworząc logiczną całość i są zgodne z regułami doświadczenia życiowego i dlatego uznano je za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy natomiast, w myśl art. 135 § 1 i 2 k.r.o., od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez „zmianę stosunków” należy rozumieć zmianę okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i zakresu świadczeń alimentacyjnych. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego (tak: uchwała SN ((...)) z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, Nr 4).

W przedmiotowej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa wykazała, że w odniesieniu do usprawiedliwionych potrzeb małoletnich K. i M. G. doszło do zmian na tyle dużych, by uznać je za istotne w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Od zasądzenia alimentów w wyroku rozwodowym na rzecz małoletnich powodów, co miało miejsce w dniu 23 czerwca 2020 r., upłynął okres blisko 2,5 roku. Sąd na ma wątpliwości, że przez ten okres potrzeby małoletnich powodów istotnie wzrosły z powodu ich rozwoju psychofizycznego i to w zakresie żywienia jak i ubrania oraz towarzyszących wydatkach na edukację. Sąd miał również na uwadze ogólny wzrost kosztów utrzymania związanych z wysoką inflacją. Podkreślić również należy, że oboje rodzice małoletnich powodów obowiązani są troszczyć się zarówno o fizyczny, jak i o duchowy rozwój dzieci, zatem w miarę swych możliwości zarobkowych powinniłożyć również na rozrywkę i rozwój zainteresowań synów. Mimo tych okoliczności, w ocenie sądu wskazane przez pozwanego koszty utrzymania dzieci są zawyżone, w szczególności jeśli chodzi o wydatki na żywienie oraz odzież. Ponadto ojciec powodów podał, że przeznacza po około 1000 zł rocznie na wakacje dzieci, jednak nie przedstawił żadnych dowodów na ten fakt. Ponadto wydatki związane z utrzymaniem domu, w którym mieszka ojciec z małoletnimi powodami, nie powinny być rozkładane w równym stopniu na ojca i każde z dzieci. Sąd uznał, że na potrzeby mieszkaniowe małoletnich powodów mogą składać się tylko te wydatki mieszkaniowe ponoszone przez ojca, które przekraczają koszty, które ponosiłby zamieszkując sam w tej nieruchomości, a więc np. zwiększone zużycie prądu, wody, kosztów ogrzewania, wywozu śmieci.

Uwzględniając wszystkie podniesione powyżej okoliczności sąd uznał, że wniesione powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie i uzasadnione potrzeby małoletniego K. G. (1) wzrosły o około 500 zł miesięcznie, zaś potrzeb małoletniego M. G. wzrosły o około 400 zł miesięcznie. Z uwagi na fakt, że pozwana nie pomaga w sposób ciągły i systematyczny w wychowaniu małoletnich synów, sąd uznał, że powinna zostać obciążony większą częścią powyższych wydatków, tj. kwotą 300 zł miesięcznie w przypadku małoletniego K. oraz kwotą 200 zł w przypadku małoletniego M..

Sąd ustalając wysokość renty alimentacyjnej miał na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanej. Podkreślić należy, że możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji nie wynikają z faktycznie osiągniętych zarobków i dochodów, ale stanowią środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych. W uzasadnieniu uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 1995 r., III CZP 178/94 (LEX nr 4233), Sąd Najwyższy podkreślił, że „ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Jeżeli zatem – najczęściej – wysokość alimentów sąd ustala na podstawie zarobków otrzymywanych przez pozwanego, to nie dlatego, że pomija dyspozycję art. 135 § 1 k.r.o., lecz z tej racji, że zarobki te odpowiadają

możliwości zobowiązanego. Wszystko to prowadzi to do konkluzji, że poza całokształtem okoliczności faktycznych, które w sprawie o alimenty sąd obowiązany jest wziąć pod uwagę, istnieje pewna sfera ocen, które odnoszą się do przypuszczenia, domysłu, a nie do faktów jako okoliczności rzeczywistych”. Podkreślić również należy, że nawet niskie dochody nie zwalniają rodziców z płacenia alimentów – rodzice zmuszeni są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że są w ogóle pozbawieni takiej możliwości, co może wymagać nawet poświęcenia części składników majątkowych.

Sytuacja pozwanej P. F. (1) jest o tyle specyficzna, gdyż wprawdzie sama osiąga dochody w wysokości płacy minimalnej, a obecnie nawet niższe, ponieważ otrzymuje tylko zasiłek macierzyński, jednakże w większości koszty jej utrzymania ponosi jej partner Ł. K.. Ponadto pozwana mimo osiągnięcia niewielkich dochodów żyje na wysokim poziomie, stać ją bowiem na luksusowe, zagraniczne wczasy w Meksyku. Nadto mimo, że posiada jeszcze jedno małoletnie dziecko, jego konieczne koszty utrzymania obciążają głównie jej konkubenta. W ocenie Sądu fakt, że pozwana pozostaje w nieformalnym związku z osobą majątną, powoduje, że nie wykorzystuje ona w pełni swoich możliwości zarobkowych. Wykonuje wszak poszukiwany i dobrze opłacany zwód fryzjerki, dzięki któremu mogłaby osiągać wyższe wynagrodzenie niż płaca minimalna. Ponadto sąd ustalając wysokość usprawiedliwionych potrzeb powodów kierował się zasadą, iż dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, a stopa życiowa pozwanej jest na wysokim poziomie. Sąd pragnie również zauważyć, że pozwana ostatecznie wyraziła zgodę na podwyższenie alimentów do łącznej kwoty 1425 zł miesięcznie.

Mając powyższe na uwadze, sąd jest zdania, że pozwana winna płacić podwyższone alimenty – na małoletniego K. G. (1) w kwocie 800 zł miesięcznie, zaś na małoletniego M. G. w kwocie 700 zł miesięcznie, płatnych od dnia wniesienia pozwu.

W tym stanie sąd, mając na względzie wyżej cytowany art.138 k.r.o., orzekł jak w punkcie 1. i 2. wyroku, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił jako bezzasadne (punkt 3 wyroku).

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 4. i 5. wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 100 k.p.c. Strona powodowa korzystała w niniejszej sprawie z pomocy profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem. Wartość przedmiotu sporu w sprawie wyniosła 10 200 zł, zatem zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (t.j. Dz.U.2015.1800) wynagrodzenie adwokata wyniosło w niniejszej sprawie 3600 zł. Wobec tego sąd zasądził od pozwanej P. F. (1) na rzecz przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów - P. G. (1) kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Na koszty sądowe w niniejszej sprawie składała się opłata stała od pozwu w wysokości 750 zł. Z uwagi na zwolnienie ustawowe (art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych, Dz.U.2021.2257 t.j.) nie została uiszczona przez małoletnich powodów, sąd zaś odstąpił od obciążenia pozwanej tymi kosztami.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w punkcie V na podstawie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.